

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 29-09-2017
Enhed: JURPSYK
Sagsbeh.: DEPPKH
Sagsnr.: 1706497
Dok. nr.: 430891

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 7. september 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 1151 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 1151:

”Ministeren bedes redegøre for, hvordan de gældende tolkningsregler til døve eller døves pårørende fungerer på landets sygehuse, herunder hvordan det sikres, at f.eks. en døv mor, hvis søn har været udsat for en ulykke, får de nødvendige og berettigede oplysninger. Samt om der - og i givet fald begrundelsen herfor - er betingelser knyttet til modtagelse af oplysningerne, f.eks. alderskriterium?”

Svar:

Inden for handicapområdet gælder der et sektoransvarlighedsprincip, hvorefter den myndighed, der har ansvaret for at levere ydelser, tjenester eller service til en borger, har en tilsvarende forpligtelse til at sikre og finansiere, at disse ydelser, tjenester eller services er tilgængelige for mennesker med funktionsnedsættelser. I medfør af dette princip skal regioner og kommuner således bl.a. sikre hørehandicappede adgang til tegnsprogstolkning, når de behandles på den enkelte regions eller kommunes behandlingssteder, herunder f.eks. på sygehuse.

Er der tale om en mindreårig patient, og dennes ene eller begge forældre er hørehandicappede, er det Sundheds- og Ældreministeriets vurdering, at sygehuset i medfør af sektoransvarlighedsprincippet vil skulle tilbyde forældrene samtale om barnets behandling på lige fod med, hvad man ville gøre med hørende forældre. Såfremt en sådan samtale vil kræve tolkebistand, vil sygehuset skulle sørge herfor.

Der gælder imidlertid ikke en generel ret i medfør af sektoransvarlighedsprincippet til tolkning for pårørende med hørehandicap. Det må således efter sektoransvarlighedsprincippet bero på en konkret og individuel vurdering, hvorvidt sygehuset skal stille tolkning til rådighed for en pårørende med hørehandicap. Det skal desuden bemærkes, at vurderingen af, om der skal tilbydes tolkning i medfør af sektoransvarlighedsprincippet, konkret foretages af det enkelte behandlingssted.

Det kan herudover oplyses, at der efter tolkeloven, som hører under Børne- og Socialministeriet, ydes tolkning til borgere med hørehandicap. Efter loven kan borgere med hørehandicap få tolkning på tre forskellige måder via Den Nationale Tolkemyndighed ud fra den aktivitet, borgeren ønsker tolkning til:

- 1) Tidsubegrænset tolkning til visse bestemte aktiviteter, der er nødvendige for, at personer med hørehandicap kan deltage i samfundslivet på lige fod med andre, f.eks. lægebesøg, samtaler med bank eller advokat, kirkelige handlinger m.v.
- 2) Bevillingsbegrænset tolkning via to puljer til akut opståede situationer og visse bestemte formål, f.eks. deltagelse i større private fester, såsom bryllup,

barnedåb m.v., og private sundhedstilbud, såsom fødselsforberedelse og fysioterapi m.v.

- 3) Endelig har borgeren mulighed for at anvende en såkaldt "Timebank", hvor med borgeren frit kan disponere over syv timers tolkning årligt til det formål, borgeren ønsker. Hensigten med timebanken er at give borgeren mulighed for at få tolk til sociale aktiviteter eller interessebaserede aktiviteter, som ikke er dækket af andre instanser.

Der kan i øvrigt henvises til Børne- og Socialministeriet for uddybning af denne del af lovgivningen.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Patrick Kofod Holm